

Bibliografia załącznikowa w systemie harwardzkim

- zawiera wykaz wyłącznie tych publikacji, na które powołuje się autor w tekście pracy
  - stanowi narzędzie identyfikacji źródeł przywoływanych przez autora
  - opisy bibliograficzne szereguje się w układzie alfabetycznym według nazwisk autorów lub według tytułów prac zbiorowych (gdy nie ma podanego redaktora); nie należy numerować poszczególnych pozycji bibliograficznych
  - pierwszym elementem pojedynczego opisu bibliograficznego powinno być nazwisko i imię (lub inicjał imienia autora), a bezpośrednio po nim należy podać: rok/datę wydania publikacji, a następnie dalsze elementy opisu
  - prace jednego autora podaje się według daty wydania, od najstarszych do najnowszych
- Przykład:
Nowak, T., 1991, ...
Nowak, T., 1996a, ...
Nowak, T., 1996b, ...
- w przypadku powtarzania się roku wydania, tytuły poszczególnych publikacji szereguje się alfabetycznie
  - jeżeli dla kilku dokumentów ta sama osoba jest autorem i/lub pierwszym współautorem (przez co - kilka opisów bibliograficznych w wykazie literatury zaczyna się od tego samego nazwiska), wówczas: najpierw podaje się prace napisane samodzielnie przez tego autora, a następnie prace jego współautorstwa
  - w pracach zbiorowych – należy podawać jako pierwszy element opisu nazwisko redaktora naukowego ze stosownym skrótem **red.** (w publikacjach angielskojęzycznych należy stosować skrót **ed.** lub w przypadku kilku redaktorów: **eds.**), pozwala to szeregować wszystkie pozycje bibliografii według nazwisk; jeśli brak w źródle nazwy autora lub redaktora pracy zbiorowej, na pierwszym miejscu umieszcza się tytuł,
  - w opisach dzieł wydanych za granicą obowiązuje pisownia stron, numerów, skrótów w języku tekstu (np. „w” w jęz. pol. = „in” w jęz. ang., „s.” w jęz. pol. = „p.” w jęz. ang.)

Istnieją różne wzorce sporządzania opisów bibliograficznych dla dokumentów przywoływanych (poprzez odwołania w tekście głównym) w systemie harwardzkim: różnią się one kolejnością poszczególnych elementów (identyfikujących publikacje) w samych opisach, stosowaną interpunkcją, sposobami stylizacji tekstu,

Do najbardziej rozpowszechnionych wzorców należą:

Harvard Style – BSI (British Standards Institution)

Harvard Style - AGPS (Australian Government Publishing Service)

Podstawowe różnice pomiędzy stylami: Harvard – BSI (często określanym jako **Harvard – British Standard**) a Harvard - AGPS (często określanym jako **Harvard**):

1. interpunkcja: w Harvard British poszczególne elementy opisu bibliograficznego oddziela się kropkami, a w stylu Harvard – AGPS przecinkami,
2. kolejność danych w opisie bibliograficznym książek - po tytule publikacji i wydaniu podaje się: w Harvard British miejsce wydania, a następnie nazwę wydawnictwa/wydawcy; natomiast w stylu Harvard AGPS jest odwrotnie, najpierw podaje się nazwę wydawnictwa/wydawcy, a potem miejsce wydania.